

מסכת מגילה דף ז.

• שלחה להם אסתר לחכמים, קבעוני לדורות.....

• שלחו לה "הלא כתבתי לך שלישים..." ודרשינן שלישים ולא רבעים, דבשלשה מקומות יש לנו להזכיר מלחמת

עמלק, בפרשת בשלח, ובפרשת כי תצא, ובספר שמואל באגג, ואין לכתוב מגילת אסתר.

• עד שמצאו לו מקרא כתוב בתורה "כתב זאת (מה שכתוב בפרשת בשלח ופרשת כי תצא) זכרון (מה שכתוב

בנביאים בספר שמואל) בספר (מגילת אסתר). [ושלישים היינו תורה, נביאים, וכתובים].

• כתנאי

בספר"	זכרון	"כתב זאת	
ספר שמואל	פרשת כי תצא	פרשת בשלח	רבי יהושע
מגילת אסתר	ספר שמואל	פרשיות בשלח וכי תצא	ר' אלעזר המודעי

• אמר רב יהודה אמר שמואל אסתר אינה מטמאה את הידים, וא"כ משמע שלא ברוח הקדש נאמרה.

• והאמר שמואל אסתר ברוח הקדש נאמרה? נאמרה לקרות ולא נאמרה ליכתוב.

• מיתניבי, מברייתא זו ראינן שאסתר מטמאה את הידים ושלא כשמואל:

רות ואסתר	שיר השירים	קהלת	
	מחלוקת**	אינו מטמא	רבי מאיר
	מטמא	מחלוקת**	רבי יוסי
מטמא	מטמא	מחלוקת**	רבי שמעון

**מחלוקת ב"ש אינם מטמאין את הידים, וב"ה מטמאין את הידים.

• תירוץ הגמ' - שמואל דאמר כרבי יהושע שאין להזכיר מלחמת עמלק בכתובים, ואין אסתר מכלל כתבי הקדש.

• תניא ר' שמעון בן מנסיא אומר קהלת אינה מטמאה את הידים מפני שחכמתו של שלמה היא.

• אמרו לו, שאמר שלשת אלפים משל ולא נכתב, ש"מ קהלת שנכתב, ברוח הקדש נאמרה, וכי תימא דשניהם אינם

ברוח הקדש, אלא שכתב מה שרוצה לכתוב, על זה מביא עוד ראייה "אל תוסף על דבריו", שמשמע שעד השתא

דבריו נאמרו ברוח הקדש, ולכן מטמאין את הידים.

מסכת מגילה דף ז

תניא	אסתר ברוח הקדש נאמרה שנאמר	אמר רבא לכולהו אית להו פירכא.....
רבי אליעזר	"ויאמר המן בלבו"	סברא הוא דלא הוה איניש דחשיב.....
רבי עקיבא	"ותהי אסתר נשאת חן..."	כר"א שכל אחד ואחד נדמתה לו כאומתו
רבי מאיר	"ויודע הדבר למרדכי"	כר' חייא בר אבא, בגתן ותרש טרשיים...
רבי יוסי בן זורמסקית	"ובבזה לא שלחו את ידם"	דילמא שלוחים שלחו....
אמר שמואל, אי הואי התם, הוה אמינא.... "קימו וקבלו", קימו למעלה מה שקבלו למטה.		
אמר רבא, לכולהו אית להו פירכא לבר מדשמואל.....		
רב יוסף - "וימי הפורים האלו לא יעברו מתוך היהודים".....		
רב נחמן בר יצחק - "וזכרם לא יסוף מזרעם".....		

- תני רב יוסף, משלוח מנות, זה שתי מנות לאיש אחד. מתנות לאביונים, זה שתי מתנות לשני בני אדם, מתנה אחת לכל אביון.
- רבי יהודה נשיאה שלח לרבי אושעיא עגל שנולד שלישי לאמו ונוד של יין, ושלח ליה רבי אושעיא שקיימת בנו משלוח מנות (שגם משקה נחשב "מנה").
- אביי - כי נפקי מבי מר הוה שבענא, כי מטאי להתם קריבו לי שיתין צעי דשיתין מיני קדרה....., והיינו דאמרי אינשי העני רעב ואינו יודע, א"נ רווחא לבסימא שכיח.
- רבא - מיחייב איניש לבסומי (להשתכר) בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי.
- רבא - סעודת פורים שאכלה בלילה, לא יצא ידי חובתו, דכתיב "ימי משתה ושמחה".

מסכת מגילה דף ז:

- משנה - אין בין יום טוב לשבת אלא אוכל נפש בלבד.
- גמרא - הא לענין מכשירי אוכל נפש, זה וזה שוין, מתניתין דלא כרבי יהודה דתניא....:

אין בין.....	אוכל נפש	מכשירי אוכל נפש	"הוא"	"לכם"
יום טוב [ת"ק]	מותר	אסור	ולא מכשיריו	ולא לעובדי כוכבים ולכלבים
יום טוב [רבי יהודה]	מותר	מותר	ולא מכשיריו שאפשר לעשותן מערב יום טוב	לכל צורכיכם, למכשיריו שאי אפשר לעשותן מעיו"ט
לשבת	אסור	אסור		

- ~~~~~
- משנה - אין בין שבת ליום הכפורים, אלא שזה זדונו בידי אדם, וזה זדונו בכרת.
 - גמרא - הא לענין תשלומין, זה וזה שוין, כר' נחוניא בן הקנה שאמרינן קלב"מ בחייבי כריתות כמו במיתת ב"ד.
 - תנן התם כל חייבי כריתות שלקו, נפטרו מידי כריתתן, שנא' "ונקלה אחיך לעיניך", כיון שלקה, הרי הוא כאחיק, דברי רבי חנניה בן גמליאל.
 - ר' יוחנן - חולקין עליו חביריו על ר' חנניה בן גמליאל.
 - רבא - אמרי בי רב, תנינא, אין בין יוה"כ לשבת, אלא שזה זדונו בידי אדם, וזה זדונו בכרת, ואם איתא דהיכא שלקה פטורה מכרת, אידי ואידי בידי אדם, דאם לקה, אפילו ביוה"כ בידי אדם.
 - רב נחמן - אין ראייה ממשנתינו, דדילמא משנתינו מודה לעצם יסוד של ר' חנניה דהיכא דלקה פטורה מכרת, אלא דמשנתנו אליבא דרבי יצחק דאמר חייבי כריתות בכלל היו, ולמה יצאת כרת באחותו לדונה בכרת ולא במלקות, וא"כ לא שייך מלקות ביוה"כ, וע"כ יש כרת בידי שמים ביוה"כ.
 - רב אשי - אין ראייה שמשנתנו שלא כרבי חנניא בן גמליאל, שבאמת י"ל היכא דלקו, פטורים מכרת, וכרבנן דיש מלקות אצל כרת, והכי קאמר מתניתין, שבת עיקר חומר זדונו בידי אדם, ויוה"כ עיקר חומר זדונו בכרת, ומיהו אם התרו בו ולקה, מיפטר.